

SCHAMINÉE <<

Eerlijke landbouw

Na de hectiek van de voorbije weken, met fel betwiste uitspraken van Aalt Dijkhuizen tijdens de opening van het academisch jaar en de Tweede Kamerverkiezingen lijken de rookpluimen weer wat opgetrokken. Wie wordt minister van Landbouw, waar komt Natuur? 'Het heeft me verbaasd hoeveel moeite we hebben om in discussies feiten te gebruiken in plaats van emoties, zelfs door wetenschappers,' laat Dijkhuizen in een reactie weten. Maar wat zijn feiten, wat zijn emoties?

Samen met het opraken van onze grondstoffen is de groeiende wereldbevolking het grootste probleem waarmee we in de toekomst te kampen krijgen, luidde de conclusie van de Club van Rome veertig jaar geleden. Een waarheid als een koe, zo is gebleken, en de zorgen zijn verder vergroot door een sterk toegenomen welvaart in opkomende economieën. En dat betekent dat de voedselproductie per hectare moet verdubbelen, luidt de conclusie van Dijkhuizen, als een feit. Giftgroene weiden, plofkippen en varkensflats. De voorbije week togen burgers en boeren naar Brussel om te pleiten voor een andere landbouw. Zij vragen om eerlijke landbouw, waarbij de boer een fatsoenlijke prijs krijgt voor goed voedsel dat hij produceert met respect voor de omgeving. Geleid door emotie? Zelf denk ik dat intensief en duurzaam goed samen gaan, dat we niet zozeer ons voedsel maar veeleer onze kennis moeten exporteren, dat de draagkracht van het landschap altijd het uitgangspunt moet zijn. 'Van de vette streken der aarde, en overvloed van koren', sprak Louise Fresco twee jaar geleden tijdens de Westhoff-lezing in Nijmegen. Ik ga het verhaal vanavond nog eens grondig lezen. **© Joop Schaminée**